
Til: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (fvm@fvm.dk), Signe Skibstrup Blach (sisbl@fvm.dk)
Cc: Steen Bo Larsen (steenbo@get2vet.dk), Mikkel Markussen (mm@dyrehospitalet.dk), Lars Bloch (lars.bloch@anicura.dk), Hanne Mølbeck (ham@bechbruun.com)
Fra: Ulf Steen Neitzel (usn@ddd.dk)
Titel: Høringssvar til bkg. om endelig nedlukningserstatning
Sendt: 26-10-2021 16:41

Til Fødevareministeriet

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) skal hermed indgive høringssvar som anmodet om i henvendelse af 6. oktober 2021.

Overordnet holdning

Overordnet set er det Den Danske Dyrlægeforenings klare mening, at der ved nedlæggelse af minkerhvervet med følgeerhverv er tale om en de facto ekspropriation. Derfor er alle dyrlægevirksomheder berettigede til fuldstændig erstatning af den mistede omsætning. I de politiske aftaler i forløbet har der været bred enighed om, at både minkavlere og følgeerhverv skulle modtage fuld erstatning, som ved ekspropriation. Med denne bekendtgørelse lever man ikke op til sine løfter om at give fuld erstatning, og bryder tilmed Grundloven. Udkastet til bekendtgørelsen er efter DDD's opfattelse langt mere restriktiv end de politiske aftaler tilsiger. At fastsætte en politisk arbitrært besluttet grænse, hvorefter man skal have mistet mindst 50% af sit forretningsgrundlag for at få erstatning, har ingen valide argumenter bag sig.

Argumenterne bag

Dyrlægestanden er en uomgængelig del af minkerhvervet. Dyrlægen er samfundets eneste garant for dyrs, herunder minks, trivsel og velbefindende i et presset produktionsapparat, og produktionen af mink ville ikke kunnet have fundet sted uden dyrlægens medvirken. Dyrlægen er garant for overholdelse af dyreværnsloven. Dyrlægen er den eneste person der lovligt kan befordre behandling og udstedelse af medicin til mink. Uden dyrlæge ville produktion ikke kunne finde sted.

Dyrlægens indsats i minkproduktion fordrer to ting:

1: At dyrlægen er fagligt klædt på. Minkproduktion er en unik produktion der kræver specialviden. En viden, som ikke kan hentes fra eller overføres til andre rovdysproduktioner som katte, hunde, tigre, eller løver. Minkens sygdomme og dens manifestationer er unikke, og anvendelse af den faglige ekspertise fra minkproduktionen kan ikke anvendes i andre dele af dyrlægebranchen. Den erhvervede specialviden er for evigt gjort ubrugelig ved nedlæggelse af hvervet.

2: At dyrlægen, ud over sit engagement i minkproduktionen, er nødsaget til at have andre indtægtskilder. Minkbeskæftigelsen kan således kun være en del af beskæftigelsen. Behovet for dyrlægens kundskaber og viden inden for minkområdet er primært påkrævet i korte perioder af året, men i de tidsrum skal viden, rådighed og rådgivning stilles til rådighed for branchen. Derfor findes der ingen dyrlæge der døgnet rundt, eller året rundt, alene aflønnes af minkindustrien. Derfor er det ikke logisk og ikke gennemtænkt, at det fordres, at over 50% af dyrlægens omsætning skal kunne tillægges minkproduktion for modtagelse af erstatning. I så fald ville antallet af arbejdstimer for en "års-mink-dyrlæge" være ganske få, men honoraret pr. time ville på den anden side være ganske højt. Så højt at det ikke ville være realistisk.

Konklusion

Hvis bekendtgørelsen fastholdes i sin nuværende form, således at følgeerhvervet dyrlægevirksomheder og disses tab ikke dækkes 100%, ser DDD ingen anden udvej end at anlægge sag mod Fødevareministeriet i en ekspropriationssag, samt indklage staten for brud på grundlovens §73, som følge af fjernelse af det fulde forretningspotentiale. DDD mener ikke, at sagen er politisk eller skal løses politisk. Det er en juridisk sag og bør således løses juridisk.

Ved manglende imødekommelse vurderer DDD således, at vi har legitime krav på erstatning som ved ekspropriation. Krav som et politisk flertal naturligvis ikke blot kan vælge at negligere.

Ulf Steen Neitzel

Chefjurist

T: + 45 7777 3838 | Direkte: +45 6917 0145

Dyr lægevirksomhedernes Arbejdsgiverforening | www.ddd.dk | +45 7777 3838
Gammel Kongevej 60 | DK-1850 Frederiksberg